

Arrest

nr. 339 128 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 25 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 18 november 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 26 november 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 30 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in België in.

Op 3 april 2025 wordt verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gehoord door verwerende partij.

Op 7 augustus 2025 neemt de verwerende partij in het kader van zijn verzoek een beslissing, getiteld "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*". Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

In haar "*nota verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*" werpt verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens de laattijdigheid van het beroep.

2.1. Het beroep van verzoekende partij is gericht tegen de beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*" van het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) van 7 augustus 2025. Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing tien (10) dagen.

Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (*cf.* RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat *in casu* een beroepstermijn geldt omdat de beslissing is genomen na de in de wet voorziene termijn, wijst de Raad erop dat *in casu* heeft de commissaris-generaal geen toepassing heeft gemaakt van de versnelde procedure overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Artikel 39/57, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op beslissingen waarbij het verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure wordt behandeld en rechtstreeks refereert aan de in artikel 57/6/1, § 1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn voor de commissaris-generaal om zijn beslissing in het kader van dat beschermingsverzoek te nemen, is hier dus niet van toepassing.

2.2. Kennisgeving

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan. Bijgevolg wordt vooreerst geverifieerd of deze correct en rechtsgeldig is gebeurd. Dit is in het geval, zo blijkt.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs”*.

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde bij aangetekende brief verstuurd naar de door de verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats in Gentbrugge. De kennisgeving gebeurde dus op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partij. Zij betwist dit niet en toont het tegendeel niet aan.

2.3. Laattijdigheid beroep

De geldige kennisgeving deed de beroepstermijn ingaan.

De beroepstermijn loopt in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals *in casu*, steeds vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, *“tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”* (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Er ligt geen dergelijk tegenbewijs voor.

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met de bestreden beslissing op donderdag 7 augustus 2025 aan de post overhandigd werd.

Overeenkomstig voormeld artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, was dinsdag 12 augustus 2025 dus de eerste dag van de beroepstermijn. Het tweede lid van voormeld artikel 39/57, § 2 bepaalt dat indien de vervaldag een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, deze wordt verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Gelet op de beroepstermijn van 10 dagen en voormelde bepaling, was donderdag 21 augustus 2025 de vervaldag van de beroepstermijn. De verzoekende partij had dus tot en met 21 augustus 2025 tijd om beroep in te dienen.

Het verzoekschrift, elektronisch verzonden op 25 augustus 2025, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn.

2.4. Overmacht

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoont dat zij wegens overmacht werd verhinderd haar verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (*Cass.*, 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

De verzoekende partij maakt hier geen gewag van en toont geen overmacht aan. De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen.

2.5. De commissaris-generaal werpt de laattijdigheid van het verzoekschrift en de niet-ontvankelijkheid van het beroep op in zijn “*NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure*” van 1 september 2025. Deze werd op 19 september 2025 overgemaakt aan de verzoekende partij via elektronische post (stuk 6 in het rechtsplegingsdossier) waardoor zij op de hoogte was van de nota van de commissaris-generaal, en van het feit dat de verwerende partij met toepassing van artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet vraagt gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in de zaak.

Hierbij werd de aandacht gevestigd op het in artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalde, namelijk dat indien de verzoekende partij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure zij geacht wordt hiermee in te stemmen.

De verzoekende partij liet geheel na om in te gaan/te antwoorden op de vaststelling door de commissaris-generaal inzake de laattijdigheid van haar beroep. Zij liet na een pleitnota in te dienen en doet, geen enkele poging om aan te tonen dat er in haar hoofde sprake zou zijn geweest van overmacht waardoor zij haar verzoekschrift niet tijdig kon indienen.

2.6. Aangezien geen overmacht wordt aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig werd ingediend.

3. Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET